

inderne, som de kaldes, ved de nuværende Statsskoler. Jeg tror ikke, at det vil blive let at fastholde en saadan Forskel, men det er selvfølgelig et af de Spørgsmaal, der udmærket kan forhandles om og muligvis ogsaa opnaas Enighed om i det kommende Udvalg. Endvidere maa jeg have Lov til lige at nævne, at jeg anser Bestemelsen i § 3, 2det Stykke, om at øge Timetallet i de nye Statsskoler og for kommende Lærere ved Metropolitanskolen til 27 Timer for særdeles uheldig. Jeg anser ogsaa den Begrundelse, der i Motiverne til Lovforslaget, som det var fremlagt i Folketinget, blev givet heraf, for højst mærkelig og meget lidt overbevisende. Jeg tror, at vi i saa Henseende bør blive staaende ved det Maksimum af Timer, som den højere Skoles Lærere i alle vore Nabolande skal undervise, og det er jo 24 Timer.

I denne Sammenhæng vil jeg gerne pege paa, at her foreligger ogsaa Spørgsmaalet om, hvordan Fremtiden skal forme sig for de Lærere og Lærerinder i Underskolen, som bliver arbejdsledige, saafremt et Lovforslag af denne Art bliver gennemført, og hvoraf vistnok flere er i en saadan Alder, at de ikke kan gaa over i anden Skolevirksomhed. Jeg tror, at det bliver nødvendigt at tage under Overvejelse, hvordan man skal forholde sig til dem, ligesom jeg ogsaa tror, at der maa træffes Bestemmelse om, hvad der skal ske for saadanne Lærere — jeg tænker her navnlig paa Gymnastiklærere og -lærerinder —, som ved den nye Ordning vil komme paa en lavere Lønning end den, de hidtil har oppebaaret.

Lovforslagets § 1 bemyndiger ganske uden Indskrænkning den højtærede Minister til paa Statens Vegne at overtage Gymnasie-, Real-, Pigeskole- og Mellemskoleklasser ved eksamensberettigede Skoler i Københavns, Frederiksberg og Gentofte Kommuner, men Lovforslaget er i saa Henseende ikke ledsaget af nogen som helst Oplysning. Jeg har set, at den højtærede Minister har hævdet i det andet Ting, at saadanne Oplysninger overhovedet ikke kan skaffes til Veje, for man kunde i det hele ikke vide noget som helst om, hvilke Skoler der var villige til at gaa over, idet disse først maatte vide, paa hvilke Betingelser en saadan Overgang kunde finde Sted; men dette synes mig dog paa ingen mulig Maade at kunne danne en Hindring for, at den høje Rigsdag ved denne Sags Behandling fik de paa dette Punkt ønskelige Oplysninger. Særlig naar denne Forhandling skal foregaa under saa

stærkt Indtryk af en Tvangssituation, som Tilfældet er, maatte man i det Aar, der er forløbet, siden Skolernes Skæbnetime i det hele randt ind, have kunnet fremskaffe Oplysninger om, i hvilket Omfang saadan Overtagelse kunde tænkes, og hvilke økonomiske Ofre den vilde medføre. Thi jeg skulde tro, at det store Antal Skoler, som har udtrykt Ønske om at komme ind under Staten eller under Kommunen, ogsaa maatte være villige til at gøre Rede for, under hvilke Vilkaar en saadan Overgang fra deres Side kunde finde Sted.

Det sidste Stykke af § 3 forekommer mig i høj Grad uklart. Der er Tale om, hvordan man skal fastsætte Tjenestealderen for Statsskolernes Personale, og der staar, at det skal ske paa Finansloven og for de kommunale Skolers Vedkommende paa vedkommende Kommuner Budgetter. Men i saa Henseende har man jo for Statsskolernes Vedkommende Lovbestemmelser. Det er fastsat i Lønningsloven af 1908 for de højere Statsskoler og gentaget i den Lov, som vi, vistnok i 1916, vedtog som Revision af Loven af 1908, at der ved Overgang fra Privatskolevirksomhed til Statskolevirksomhed kan overføres 8 Aars Anciennet. Jeg tror, at hvis man vil afvige fra disse Bestemmelser i denne Sammenhæng, er det dog vist ikke tilstrækkeligt at henvise til at fastsætte Tjenestealderen paa Finansloven.

Hvad angaar selve Skolepengenes Er læggelse, skal den, som § 4 bestemmer, ske saaledes, at Opholdskommunen skal opkræve gennem Skattemyndighederne. Men nu er der ikke Spor i Vejen for, at der i de højere Statsskoler her i København kan optages Elever, der hører hjemme i andre Kommuner end de tre i første Række i denne Sag interesserede. Er det Meningen, at Skolebetalingen i saa Tilfælde skal opkræves af en saadan Hjemstedskommune for, hvad man vel i denne Sammenhæng maa kalde det, fremmede Børn? Og hvad tænkes der paa, naar man i det sidste Stykke af § 4 skriver, at Skoleafgiften skal tilfalde med $\frac{2}{5}$ Staten og med $\frac{3}{5}$ „den paagældende Kommune“? Jeg forstaar nok, at „den paagældende Kommune“, man i denne Sammenhæng har tænkt paa, er København, Frederiksberg eller Gentofte, men hvis Barnet ikke hører hjemme i nogen af disse 3 Kommuner, og hvis Opkrævningen af Skolepenge skal ske gennem Skattemyndigheden i den Kommune, det hører hjemme i, maa der dog vist ogsaa paa dette Punkt foretages en Ændring.

Jeg skal saa sluttelig udtale, at det